

عنوان: بررسی ارتباط بین پریشانی اخلاقی و بهزیستی روانشناختی در پرستاران بخش های ویژه مراکز درمانی شهر اراک در سال ۱۴۰۴

استاد راهنما: سرکار خانم دکتر سعیده بهرامپوری اساتید مشاور: سرکار خانم دکتر فاطمه گنجه‌ء

جناب آقای احمدرضا عابدی

پژوهش و نگارش: عاطفه میر عبداللہی رشته تحصیلی: ارشد پرستاری مراقبت های ویژه

تاریخ دفاع: ۱۴۰۴/۱۱/۱۴

کاربرد:

سیاست گذاران و مدیران فعال در حوزه پرستاری، با شناخت بیشتر مشکلات حرفه ای نظیر پریشانی اخلاقی در پرستاران بخش های ویژه در ارتقاء سلامت آنها نقش موثرتری داشته باشند.

طراحی برنامه های حمایتی، آموزشی و مداخلات روان شناختی، برای کاهش پریشانی اخلاقی در محیط های پر تنش مانند بخش های ویژه.

هرچه پرستار در موقعیت های اخلاقاً محل بیشتری قرار گیرد و نتواند بر اساس وجدان حرفه ای خود عمل کند، ابعاد مختلف بهزیستی روان شناختی او به طور معناداری کاهش می یابد. وضعیت تأهل به عنوان یک عامل محافظت کننده و سطح تحصیلات بالاتر به عنوان یک عامل دوگانه (افزایش حساسیت اما افزایش منابع مقابله ای) شناسایی شدند.

چکیده

مقدمه:

پریشانی اخلاقی یکی از شایع ترین چالش های حرفه ای پرستاران، به ویژه در بخش های مراقبت ویژه به شمار می رود؛ جایی که تصمیم گیری های لحظه ای میان زندگی و مرگ، ارزش ها و وظایف حرفه ای را به شدت به چالش می کشد. این پریشانی می تواند سلامت روان پرستاران را به خطر انداخته و کیفیت زندگی کاری آنها را به طور جدی کاهش دهد. در مقابل، بهزیستی روان شناختی به عنوان سپری محافظ عمل می کند و نه تنها عملکرد حرفه ای و رضایت شغلی پرستاران را ارتقا می بخشد، بلکه مستقیماً بر کیفیت مراقبت از بیماران نیز تأثیر مثبت می گذارد. این پژوهش، با هدف بررسی رابطه پریشانی اخلاقی با بهزیستی روان شناختی در میان پرستاران شاغل در بخش های ویژه مراکز درمانی شهر اراک در سال ۱۴۰۴ است.

مواد و روش ها:

پژوهش حاضر از نوع توصیفی-تحلیلی و به صورت همبستگی در سال ۱۴۰۴ انجام شد. در این مطالعه ۳۹۶ پرستار واجد معیارهای ورود به مطالعه شاغل در بخش های ویژه مراکز درمانی شهر اراک به روش سرشماری، وارد مطالعه شدند. ابزار گردآوری داده ها شامل پرسشنامه اطلاعات جمعیت شناختی، پرسشنامه ۲۱ سوالی پریشانی اخلاقی کورلی و پرسشنامه ۱۸ سوالی ریف بود. داده ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS و آزمون های آماری (آزمون کولموگروف-اسمیرنوف، ضریب همبستگی اسپیرمن، آزمون تی) تحلیل شدند. سطح معناداری آماری در تمام آزمون ها $\alpha = 0.05$ در نظر گرفته شد.

نتایج:

میانگین سن شرکت کنندگان 32.20 ± 7.2 سال بود. نمره کلی دیسترس اخلاقی 54.61 ± 10.1 (سطح پایین) گزارش شد. کمترین دیسترس با رضایت شغلی بالا (44.82 ± 16.6) و بیشترین با رابطه نامطلوب پرستار-پزشک (84.33 ± 19.2) مرتبط بود. عوامل معنادار شامل شیفت ثابت (61.00 ± 20.7 ، $p=0.032$ ، حجم کاری زیاد) 55.96 ± 17.4 ، ($p=0.002$ ، نیروی انسانی نامطلوب) 57.96 ± 16.8 ، ($p<0.001$ و رابطه بد با پزشک ($p=0.003$) بودند. و عوامل غیرمعنادار شامل سن ($p=0.518$)، سابقه کار ($p=0.938$)، تحصیلات ($p=0.936$)، تجهیزات ($p=0.598$) و درآمد ($p=0.400$) بودند.

نتیجه گیری:

این مطالعه مقطعی سطح دیسترس اخلاقی را در ۲۰۰ پرستار اورژانس بیمارستان های سمنان و سبزوار بررسی کرد و میانگین نمره 54.61 (سطح پایین) نشان داد. کمترین دیسترس با رضایت شغلی بالا و بیشترین با رابطه نامطلوب پرستار-پزشک مرتبط بود؛ عوامل مانند شیفت ثابت، حجم کاری زیاد و نیروی انسانی نامطلوب نیز تأثیرگذار بودند.

کلمات کلیدی: پریشانی اخلاقی، بهزیستی روان شناختی، پرستاران بخش مراقبت های ویژه

Arak Nursing School

Student name: Atefeh Mirabdollahi

Supervisor: Dr Bahrampouri

Advisors: Dr Ganjeh

Dr Abedi

Defense date: 2026/2/3

Title:

Investigating the relationship between moral distress and psychological well-being in nurses in special wards of Arak city medical centers in 1404

Abstract

Introduction:

Moral distress is one of the most common professional challenges for nurses, especially in critical care units, where momentary decisions between life and death severely challenge professional values and duties. This distress can endanger the mental health of nurses and seriously reduce their quality of work life. In contrast, psychological well-being acts as a protective shield and not only improves the professional performance and job satisfaction of nurses, but also directly has a positive impact on the quality of patient care. This study aimed to investigate the relationship between moral distress and psychological well-being among nurses working in critical care units of Arak city hospitals in 1404.

Materials and Methods:

The present study was a descriptive-analytical and correlational study conducted in 1404. In this study, 396 nurses who met the inclusion criteria working in special wards of Arak city health centers were included in the study by census method. Data collection tools included demographic information questionnaire, 21-question Corley moral distress questionnaire, and 18-question Riff questionnaire. Data were analyzed using SPSS statistical software and statistical tests (Kolmogorov-Smirnov

test, Spearman correlation coefficient, t-test). The statistical significance level in all tests was considered $\alpha=0.05$.

Results:

The average age of the participants was 32.20 ± 7.2 years. The total moral distress score was reported as 54.61 ± 10.1 (low level). The lowest distress was associated with high job satisfaction (44.82 ± 16.6) and the highest with unfavorable nurse-physician relationship (84.33 ± 19.2). Significant factors included fixed shifts (61.00 ± 20.7 , $p=0.032$), high workload (55.96 ± 17.4 , $p=0.002$), unfavorable human resources (57.96 ± 16.8 , $p<0.001$), and bad relationship with the physician ($p=0.003$). Non-significant factors included age ($p=0.518$), work experience ($p=0.938$), education ($p=0.936$), equipment ($p=0.598$), and income ($p=0.400$).

Conclusion:

This cross-sectional study examined the level of moral distress in 200 emergency nurses in Semnan and Sabzevar hospitals and showed a mean score of 54.61 (low level). The lowest distress was associated with high job satisfaction and the highest with unfavorable nurse-physician relationship; factors such as fixed shifts, high workload, and unfavorable human resources were also influential.

Keywords: Moral distress - Psychological well-being - Intensive care unit nurses

Send feedback